

جهان

۳. کشورهای جهان

Finance & Development

اشارة: کشورهای جهان برای کاهش آسیب پذیری در برابر بحران‌های مالی در داخل و خارج از کشور باید نقاط ضعف سیستم مالی خود را چاره کنند. از اواسط دهه نود قرن پیشتم، در شماری از کشورهای در حال توسعه و کشورهای نوپیماد در آسیا و آمریکای لاتین که اقتصاد بازار دارند، و همچنین در روسیه چند بحران مالی روی داده است. زیان کشورهایی که از این بابت صدمه دیده اند سنگین بوده زیرا این بحران‌ها به توقف فعالیت بانک‌ها، ورشکستگی شرکت‌ها، از دست دادن شغل، افزایش بار مالی، کاهش شدید ذخایر ارزی، کندی فعالیت‌های اقتصادی و حتی در برخی موارد به اغتشاشات سیاسی و اجتماعی منجر شده است.

بررسی‌های اولیه درباره بحران، ضعف مبانی اقتصادی کشورهای آسیب

در بازارهای مالی بین‌المللی وام گرفته دیده را آشکار کرد. علاوه بر آن توجه ناظران را به مبالغه عمده وام‌های کوتاه مدتی که دولت‌ها و مؤسسات خصوصی از خارج گرفته بودند و همچنین به انتقال سرمایه کوتاه مدت که همواره در معرض تحولات ناگهانی است، معطوف داشت. اما بررسی‌های اخیر بیش از پیش حاکی از نقش مهمی است که ضعف سیستم مالی در ایجاد بحران یا تشدید آن ایفا کرده است. به این دلیل جامعه بین‌المللی کمک خود را برای تقویت بانک‌ها و سایر نهادهای مالی افزایش داده است. زیرا اگر اجزای کل سیستم مالی بین‌المللی درست کار نکند، این سیستم رانمی توان سالم به شمار آورد.

چرا کشورها آسیب پذیرند؟
همراه با جهانی شدن بازارهای مالی، گذاران درباره درستی سیاست‌های داخلی یا اسلامت نهادهای مالی تردید دارند و در برابر بحران‌ها در نقطه دیگری ممکن است معلوم آن باشد که سرمایه

از جهان، سرمایه گذاری خود را کاهش می دهد یا از کشورهایی که ظواهر مشابهی با کشور بحران زده دارد دوری می جویند. ثبات مالی در داخل کشور و در سطح بین المللی ممکن است مورد تهدید قرار گیرد.

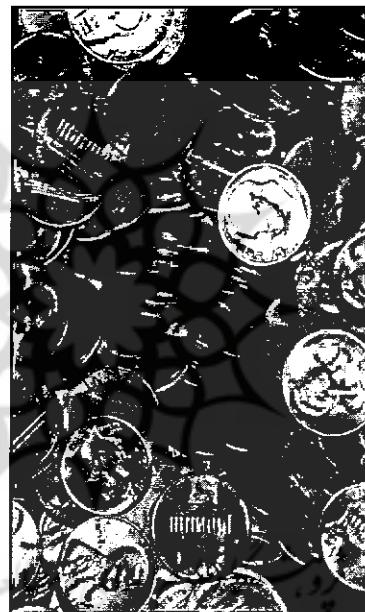
بانک هایی که تعهدات ارزی شان به طور خالص سنگین است یا وام های ارزی بزرگی به شرکت هایی داده اند که درآمد آنان به پول داخلی کشور است، اگر ارزش پول کاهش یابد (همان طور که پول ملی تایلند، در ۱۹۹۷ کاهش یافت)، یا اگر اعتبارات بین بانکی قطع گردد، ممکن است آسیب بسیار بیشتر.

بررسی هایی که اخیراً صورت گرفته نشان می دهد که در اثر جهانی شدن احتمال درگیر شدن کشور با بحران مالی ممکن است افزایش یافته باشد، شاید به این دلیل که پیشرفت تکنولوژی انتقال پول به کشورها و خروج آن را با سرعت بیشتری امکان پذیر ساخته است. مطالعه ای که دو تن از کارشناسان اقتصادی، بری آیشن گرین^۱ و مایکل بردو در ۲۰۰۱ به عمل آورده اند نشان می دهد که احتمال وقوع بحران در کشورهایی که به گونه ای تصادفی انتخاب شده اند از ۱۹۷۳ به این طرف دو برابر شده است. علاوه بر آن، در بیست و پنج سال آخر قرن بیست بحران های پولی، چه مستقلان و چه در ارتباط با بحران های بانکی، بسیار بیشتر شده است. و نیز، بی ثباتی مالی در یک کشور می تواند ثبات سیستم مالی را در سراسر جهان مورد تهدید قرار دهد، همان گونه که در ۱۹۹۸، هنگامی که روسری نتوانست بدھی خود را پردازد و نرخ برابری روبل را در مقابل ارز مالی کاهش داد چنین شد. سرمایه گذاران در هر نقطه ای از جهان متهم زیان بسیار شدند و بورس سهام، هم در بازارهای نوپا و هم در کشورهای صنعتی، سقوط کرد.

برای دستیابی به ثبات مالی، کشورهای جهان به سیستم هایی نیاز دارند که ریشه دار، گستره و انعطاف پذیر باشد، و به نقاط ضعفی توجه کنند که سیستم مالی راشناسایی کنند و ضربه های خارجی آسیب پذیر

می کند. صندوق بین المللی پول برای کمک به کشورهای در تقویت بخش مالی اقتصاد و حفظ ثبات در سیستم مالی جهان که قسمتی از مساعی بین المللی آن است تلاش خود را در باره مسائل مالی شدت بخشیده است.

نقش صندوق بین المللی پول
صندوق بین المللی پول برداشتی

برای بررسی سلامت بخش مالی کشور است و به گونه ای طرح ریزی شده که سیاست گذاران بتوانند نقاط ضعف و قدرت بخش مالی راشناسایی کنند و برای مقابله با شرایط بحران زالتاش کنند.

هدف برنامه ارزیابی بخش مالی، که شرمه مساعی مشترک کارشناسان صندوق، بانک جهانی و مؤسسات مختلف و مسئولان استاندارد کشورهای، ارزیابی شماری گستره از نهادهای مالی (مانند بانک ها، صندوق های سرمایه گذاری و شرکت های ییمه)، بازارهای مالی (بازار اوراق بهادار، ارز و بازار پول)، سیستم پرداخت ها و چارچوب تنظیم و نظارت و قانون می باشد. اگرچه صندوق بیشتر به مسائل مربوط به ریسک و نقاط ضعف ذاتی بخش مالی، مخصوصاً مسائلی که مربوط به ثبات اقتصادی در سطح کلان است توجه می کند، توجه بانک جهانی بیشتر معطوف بر مسائل مربوط به توسعه و کاهش فقر است.

گروهی که برنامه ارزیابی بخش مالی را به عهده دارد یافته های خود را در ضمن مشورت هایی که بر اساس ماده ۴ صندوق بین المللی پول صورت می گیرد در اختیار مقامات کشوری می گذارد. (این مشورت ها معمولاً سالی یک بار به عمل می آید که طی آن وضع اقتصاد کشورها بررسی می شود). سپس صندوق بین المللی پول برای هیأت اجرایی گزارشی درباره ارزیابی سیستم ثبات مالی نهیه می کند این گزارش با استفاده از یافته های برنامه ارزیابی بخش مالی و مشورت هایی که بر اساس فصل چهار صندوق به عمل می آید بیشتر بر مسائل مربوط به ثبات اقتصادی در سطح کلان در رابطه با توسعه بخش مالی تمرکز دارد. ارزیابی سیستم ثبات مالی همچنین شامل گزارشی بی ریزی شد. برنامه مزبور اساساً

سه گانه در سه بخش مختلف دارد. نخست، کمک به کشورهای عضو در ارزیابی نقاط ضعف بخش مالی و ضرورت توسعه به طور کامل و جامع. دوم، تقویت نظارت بر بخش مالی و تحلیل آن، تدوین راهبردهای لازم و افزایش شفافیت و انسجام، و سوم کمک به کشورها در احداث نهادهای پرتوان.

ارزیابی نقاط ضعف بخش مالی
یکی از مهم ترین اقدامات صندوق بین المللی پول، برنامه ارزیابی بخش مالی است در سال ۱۹۹۹ به اتفاق بانک جهانی بی ریزی شد. برنامه مزبور اساساً

وضعیت مالی ریسک عدم ثبات در کل اقتصاد وجود داشته باشد. این نظارت امکان می دهد مسائلی که اقتصاد به طور بالقوه با آنها درگیر است به موقع شناسایی شوند و برای جلوگیری از بحران یا کاهش شدت آنها اقدامات لازم به عمل آید.

* ایجاد شاخص هایی برای سنجش سلامت بخش مالی و روش هایی برای تحلیل اقدامات احتیاطی در سطح کلان

شاخص سلامت بخش مالی مشتمل است بر مجموعه ای اصلی از شاخص های احتیاطی در مورد بخش بانکی کشور و مجموعه وسیع تری از شاخص هایی برای بخش مالی خارج از بخش بانکی، بخش شرکت های سهامی و خانوار و بخش مستغلات. علاوه بر آن صندوق سرگرم تدوین روش هایی برای سنجش تأثیر نقاط ضعف اقتصاد در خارج از بخش مالی است که به آسانی بتواند مورد استفاده قرار گیرد.

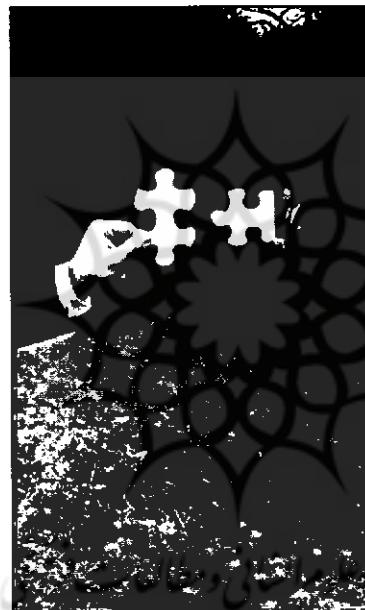
* تدوین رهنماوهایی برای مدیریت بدھی ها و ذخائر ارزی با همکاری بانک جهانی

رهنماوهای پایه بهترین شیوه عمل در سراسر جهان تدوین می شود همچنین بانک جهانی و صندوق به کشورها کمک می کند تا زیربنای نهادی لازم را فراهم سازند.

* تدوین رهنماوهایی برای آزادسازی حساب سرمایه به طور متواالی و هماهنگ

بسیاری از کشورها که دچار بحران شدند کنترل خود را در مورد رزود سرمایه ملغی کرده بودند. ولی آزادسازی حساب سرمایه باید با دقت صورت گیرد و با گسترش و تقویت نظام مالی در داخل کشور همراه باشد. بنابراین صندوق برای آزادسازی منظم گردش سرمایه سرگرم تدوین برخی اصول کلی

گردد تا بتوان از آن برای تحلیل عمیقتر، کامل تر و صحیح تر استفاده کرد. در این زمینه، صندوق مبنای اطلاعاتی خود را تقویت می کند تا نظارت بر تحولات بخش مالی اقتصاد به دفعات بیشتری صورت گیرد و روش هایی که برای سنجش اثر آن و تحلیل ارتباط بین بخش مالی و عملکرد اقتصاد در سطح کلان به کار می برد دقیق تر گردد. همچنین صندوق کشورهای ارتغیب می کند که شفافیت و صحت سیستم مالی خود را بهبود بخشنده. کوشش هایی که در این زمینه به عمل می آید بر فعالیت های اصلی که در زیر ذکر می شود تمرکز دارد:

* تکوین و ترویج استانداردها
هدف اصلی ضوابط حسن رفتاری که صندوق برای شفافیت در سیاست های پولی و مالی وضع کرده این است که معامله گران بازار را آگاه تر کند تا بتوانند با اطلاع بیشتری تصمیم بگیرند. علاوه بر آن صندوق با مرآکز دیگری که دست اندر کار استاندارد هستند همکاری نزدیک دارد.

* احداث سیستم هشدار سریع
صندوق بخش مالی یک کشورها را از ستاد خود در واشنگتن زیر نظر دارد، مخصوصاً هنگامی که بر اثر اختلال در

کدهای نیز هست.

تا پایان سال ۲۰۰۱، بیش از یک سوم از ۱۸۳ کشوری که عضو صندوق بودند یاد بر نامه ارزیابی بخش مالی شرکت داشتند یا داوطلب شده اند که در آینده شرکت کنند. ارزیابی های بخش مالی برای ۲۵ کشور تکمیل شده، برای ۲۰ کشور در شرف تکمیل است و ۲۳ کشور به علاوه بانک مرکزی کارائیب شرقی رسماً متعهد شده اند که در آینده در آن شرکت کنند. این کشورها شامل گروه گسترده ای از اعضای صندوق از دیدگاه جغرافیایی و براساس میزان توسعه آنها است.

ضمن آخرین بررسی که در نوامبر ۲۰۰۰ در مورد برنامه ارزیابی بخش مالی به عمل آمد، هیأت اجرایی صندوق موافقت کرد که در هر سال برای کشورهای مهم یعنی کشورهایی که گرفتاری های اقتصادی آنان ممکن است در سایر کشورها پی آمد هایی داشته باشد، اولویت بیشتری منظور شود. در این زمینه، وزرای دارایی و رئیسی بانک مرکزی کشورهای گروه ۲۰ (که بسیاری از آنها کشورهای مهم به شمار می آیند) در جلسه افتتاحیه مورخ ژوئن ۱۹۹۹ موافقت کردند که در برنامه مورد بحث شرکت کنند. بیش از نیمی از این کشورها تاکنون شرکت کرده اند یا به طور رسمی متعهد به شرکت در آنند. در واقع برنامه ارزیابی بخش مالی در حال حاضر کار خود را در طیف گسترده ای از کشورها با وجود اختلاف در ساختار بازار و نهادهای متدال آنها تکمیل کرده است. این کشورها عبارت اند از کانادا، جمهوری چک، مجارستان، ایرلند، ژاپن، کره، فرacoستان، لهستان، اسلوونی، آفریقای جنوبی، سوئد، اوگاندا، انگلستان و یمن.

نظارت، تحلیل، شفافیت و درستی اطلاعات
صندوق بین المللی پول می کوشد اطلاعات بهتر و گسترده تر به موقع آماده

در این باره است.

• انسجام هر چه بیشتر سیستم های مالی

صندوق روشنایی تدوین کرده تا مقامات ملی و بین‌المللی بتوانند توانایی دستگاه‌های اداری کشور را برای جلوگیری از پول شویی ارزیابی کنند. علاوه بر آن صندوق برای گسترش روش‌هایی که امکانات لازم را برای مبارزه با تأمین منابع مالی تروریسم فراهم می‌کند با گروه مسئول همکاری می‌کند.

• احداث نهادهای لازم

بسیاری از کشورها چنان ظرفیت نهادی ندارند که بتوانند بر بخش‌های مالی خود نظارت کنند و آنها را تابع مقررات خاص کنند، یا بتوانند اطلاعاتی را که مورد نیاز آنان است جمع آوری کنند تا تصویر درستی از سلامت نهادهای مالی خود به دست آورند. صندوق اکنون با کمک بانک جهانی و دیگر مؤسسات علاقه‌مند سرگرم هماهنگ سازی کمک‌های فنی برای ایجاد نهادهای لازم است.

علاوه بر آن، صندوق به منظور رفع نارسایی‌هایی که در ارزیابی مراکز مالی در خارج از کشور مشخص شده‌اند- یعنی معاملات خارجی مؤسسات مالی به ثبت رسیده داخلی در خارج از کشور- کمک‌های فنی ارائه می‌کند. فعالیت شب خارج از کشور مشمول معیارهای اختیاطی و نظارت دقیق به شدت مؤسسات داخلی نبوده است. این اختلاف ممکن است مؤسسات تجاری و افراد کلاه بردار را برآور آن دارد که معاملات عمده و فعالیت‌های غیرقانونی خود را که در داخل ممنوع شده است پنهان کند. اگر این فعالیت‌ها افشا گردد به شهرت کشور لطمہ شدیدی خواهد خورد و به توان مؤسسات داخلی در انجام معاملات عادی با مؤسسات خارجی آسیب خواهد زد.

آینده نگری

باید در زمینه نهادها و دستگاه‌های نظارتی توان کافی به وجود آورند و در عین حال اطمینان حاصل کنند که توسعه مالی آنها با میزان توسعه اقتصادی شان هم آنگ است و مکانیزم‌هایی به کار اندازند که آنان را در مقابله با بحران‌ها توان بخشد. زیان بحران مالی بستگی به عمق بحران و سرعت رهایی از آن دارد که این خود ممکن است منوط به کارآیی ساختار نهادی مانند بیمه‌سپرده‌ها و تشریفات اخذ وام از بانک مرکزی باشد. آنچه در نهایت ضرورت دارد این است که کشورها باید قوانین، نهادها و مکانیزم‌های خود را برای مبارزه با پول شویی و تروریسم تقویت کنند و در عین حال مطمئن شوند که ضعف نظارت در عملیات مراکز مالی خارج از کشور سلامت و انسجام سیستم مالی داخلی را به مخاطره نیفکند.

فعلاً زود است که در باره تأثیر مساعی صندوق در این زمینه قضاوت کنیم. هر سیستم مالی ممکنی به بازار که راه را برای انتقال ریسک از کسانی که نمی‌خواهند زیر بار آن بروند به کسانی که از تحمل آن ابایی ندارند باز کند مسلماً در مرحله‌ای محکوم به شکست است. هر چند وجود سیستمی عاری از هرگونه ظرفیت پذیرش ریسک ناممکن و حتی نامطلوب است، هر سیستم مالی سالم، توان کشورها را در مواجهه با مشکلاتی که پیش می‌آید افزایش می‌دهد. توفیق مساعی صندوق با توجه به میزان افزایش این توان و تعدد و شدت بحران‌های سیستم مالی در آینده، سنجیده می‌شود. علاوه بر آن، تلاش صندوق در بهبود تار و پود سیستم مالی و کمک آن به رشد اقتصادی انعکاس خواهد یافت.

1-Barry Eichengreen
2-Michael Bordo
3-FSAP یا financial Sector Assessment Program

